

Μητρ. Βεροίας «Χρέ-ος μας να διαφυλάξουμε την πίστη μας στον Χριστό και στην Πατρίδα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

«Να μὴν δελεαζόμασθε ἀπὸ τίς προσ-φορές ὅσων θέλουν νὰ μᾶς ἐξαπατήσουν, ὅσων προτι-μοῦν νὰ ἐκλείψει ἡ ὀρθόδοξη πί-στη καὶ νὰ παύσει νὰ ὑφίσταται ἓνα λαὸς σὰν τὸν δικό μας πού πάντοτε γνώριζε νὰ ἀντιστέκεται καὶ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν πίστη του στὸν Χριστό, γιὰ τὴν ἱστορία καὶ τὴν ἐθνικὴ συνεί-δησή του καὶ γιὰ τὴν ἐλευθερία του, ὥστε νὰ ἀπο-δει-χθοῦμε ἀντάξιοι ἐκείνων τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμε-ρα, εἶπε στο κύρηγμά του τὴν Κυριακὴ τῆς Ορθοδοξίας ὁ Μητροπολίτης Βέροιας κ Παντελεήμων. Τὴν προηγούμενη ἡμέρα Σάββατο τὸ ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ Ναούσης. Στὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Τὸ ἥθος τῆς Ορθοδοξίας».

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ορθοδοξίας τὸ πρωὶ ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε καὶ κήρυξε τὸ

θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης. Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τέλεσε την καθιερωμένη τελετή της Κυριακής της Ορθοδοξίας και αμέσως μετά Δοξολογία για την επέτειο της κηρύξεως της Επανάστασης του 1822 μέσα στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στη Θεία Λειτουργία:

«Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμε-νος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱός Φα-ραώ».

Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία τήν ἀνα-στή-λωση τῶν ἱερῶν της εἰκόνων καί τόν θρίαμβό της ἐπὶ τῶν αἰρετι-κῶν εἰκονομάχων.

Ὁ θρίαμβος αὐτός δέν ἦταν θρί-αμ--βος μέ τήν ἰσχύ τῶν ὅπλων, δέν θρίαμ-βος μέ τήν ἰσχύ τῶν σω-μά-των καί τῶν χρημάτων. Ἦταν θρίαμβος τῆς ἀληθείας κατὰ τοῦ ψεύδους. Ἦταν θρίαμ-βος τῆς ὁρ-θο--δόξου πίστεως, ἡ ὁποία εἶναι ἡ τε-λική νικήτρια σέ ὅλους τοὺς ἀγῶ--νες τοῦ κόσμου τούτου.

Καί καθώς ἡ σημερινή Κυριακή εἶναι ἀφιερωμένη σέ αὐτόν θρίαμ-βο τῆς πίστεως, ἡ Ἐκκλησία μας ὅρισε νά διαβάζεται ὡς ἀποστο-λι-κό ἀνάγνωσμα ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τήν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, τό ὁποῖο θά μπορούσαμε νά ὀνομάσουμε καί ὕμνο τῆς πί-στεως, καθώς προβάλλει ὅσα θαυ-μά-σια ἐπιτελέσθηκαν ἀνά τοὺς αἰῶ-νες διὰ τῆς πίστεως.

«Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμε-νος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱός Φα-ραώ». Μέ τή δύναμη τῆς πίστεως καί χάριν τῆς πίστεως, λέγει ὁ ἀπό-στολος, ὁ Μωϋ-σῆς ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται υἱός Φαραώ.

Μᾶς θυμίζει, δηλαδή, τήν ἱστο-ρία τοῦ Μωϋσῆ, τόν ὁποῖο εἶχε βρεῖ ὡς βρέφος ἐγκαταλελειμένο ἡ θυ-γατέρα τοῦ Φαραώ καί τό πῆρε μαζί της στά ἀνάκτορα τοῦ πατέρα της. Ἀλλά ὁ Μωϋσῆς, παρότι με-γά-λωσε καί ἀναδείχθηκε στά ἀνά-κτο-ρα τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, δέν θέ-λησε νά μείνει ἐκεῖ, καθώς γνώ-ριζε ὅτι ἦταν Ἰσραηλίτης, καί προ-τίμησε νά κακοπαθήσει μαζί μέ τόν λαό του γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τή δουλεία τῶν Αἰγυπτίων καί νά μποροῦν ἐλεύθερα νά λα-τρεύ-ουν τόν ἀληθινό Θεό.

Ἡ ἴδια ἀκριβῶς πίστη στόν Θεό παρακίνησε καί τοὺς πατέρες μας νά μήν ὑπολογίσουν τά προνόμια πού τοὺς εἶχε παρα-χω-ρήσει ὁ ἀλ-λό-θρησκος κατακτη-τής καί νά μήν ἐπαναπαυθοῦν στά δικαιώματα πού ἀπολάμβαναν, ἀλλά νά συγ-κε--ντρωθοῦν σάν σήμερα, Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1822, στόν ἱερό ναό τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου καί μέ τήν εὐ-λο-γία τῆς Ἐκκλησίας νά ξεσηκωθοῦν καί νά διεκδικήσουν τήν ἐλευθε-ρία τους καί νά διεκ-δικήσουν τό δικαίωμα τους νά διατηρήσουν τήν πίστη τους στόν Χριστό καί τήν ἐθνική ταυτότητά τους.

Ἡ πίστη τους στόν Χριστό, στήν Παναγία καί τοὺς ἁγίους μας ἦταν αὐτή πού τοὺς ἐνίσχυσε γιά νά μήν ὑπολογίσουν οὔτε τοὺς κιν-δύνους πού διέτρε-χαν ξεκινώντας τήν ἐπα-νά-σταση οὔτε καί τόν ἴδιο τόν θά-νατο, ἀλλά νά προτιμήσουν νά

κακο-παθήσουν αγωνιζόμενοι «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευ-θερία»· γιά νά παραμείνουν χρι-στια-νοί καί Ἑλ-ληνες, παρά νά συμ-βιβασθοῦν.

Καί αὐτή ἡ ἀπόφαση τῶν πατέ-ρων μας νά ἀγωνισθοῦν γιά τήν πίστη τους καί μέ τήν πίστη τους γιά τήν ἐλευθερία, χάρισε σέ μᾶς ὅχι μόνο τήν ἐλευθερία πού ἀπο-λαμ-βάνουμε, ἀλλά καί ἕνα ὑψηλό καί βαρύ χρέος.

Καί τό χρέος αὐτό εἶναι νά στα-θοῦμε ἔναντι τῆς πίστεώς μας καί τῆς ἐθνικῆς μας συνει-δή-σεως καί ταυτότητος ὅπως στά-θη-καν οἱ πα-τέ-ρες μας.

Γιατί εἶναι εὐκόλο νά ὑποστέλλει κανεῖς τή σημαία τῆς πίστεως καί τῆς πα-τρίδος, γιά νά ἀπολαμβάνει τά προ-νόμια καί τίς εὐκολίες πού οἱ ἰσχυροί τοῦ κόσμου τοῦ προσ-φέ--ρουν. Εἶναι εὐκόλο νά κάνει συμ-βι-βασμούς στήν πίστη του καί στίς ἀξίες του γιά νά μήν χάσει τά δικαιώματά του, γιά νά μήν ὑψώ-σει τό ἀνάστημά του καί νά ἀρ-νη-θεῖ, σάν τόν Μωϋσῆ, νά γίνει «υἱ-ός Φαραώ».

Εἶναι εὐκόλα ὅλα αὐτά, πού πολ-λές φορές ζητοῦνται ἢ καί ἀπαι-τοῦ-νται σέ κάθε ἐποχή, ἀκόμη καί στίς ἡμέρες μας, ἴσως μάλιστα πε-ρισσότερο στίς ἡμέρες μας. Ἀλ-λά δέν εἶναι ἀντάξια τῶν πα-τέ-ρων μας, δέν εἶναι ἀντάξια αὐτῆς τῆς πίστεως στόν Χριστό, τήν ὁποία ὑπερασπίσθηκαν μέ γενναιότητα καί ἀδιαφορώντας γιά τίς τιμω-ρί-ες καί γιά τίς ἐξορίες αὐτοί πού ἀγω-νίσθηκαν ὑπέρ τῶν ἱερῶν εἰκό-νων καί τῶν ὁποίων τά ὀνό-ματα μνη-μο-νεύουμε στό Συνοδικό τῆς Κυ-ριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, πού δια-βά-ζουμε κατὰ τή λιτάνευση τῶν ἱερῶν εἰκόνων.

Εἶναι εὐκόλα, ἀλλά δέν εἶναι ἀντά-ξια τῶν πατέρων μας, πού σάν σήμερα ξεσηκώθηκαν γιά νά ἀγω-νισθοῦν γιά τήν ἐλευθερία αὐτοῦ τοῦ αἱματοβαμμένου καί ἥρωικοῦ τόπου.

Εἶναι εὐκόλα, ἀλλά δέν εἶναι ἀντάξια τῆς κληρονομιάς τῆς πί-στεως πού μᾶς κληροδότησαν οἱ ἀγωνιστές τῆς πίστεως καί τῆς πα-τρίδος πού τιμοῦμε σήμερα.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, εἶναι χρέ-ος μας νά διαφυλάξουμε τήν πίστη μας στόν Χριστό ἀλλά καί στήν πατρίδα μας ἀπαρασάλευτη. Καί εὐχομαι νά εἶναι αὐτή πού θά μᾶς καθο-δη-γεῖ ἀλλά καί πού θά μᾶς ἐνι-σχύει, γιά νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τό σθένος νά μήν δελεαζόμαστε ἀπό τίς προσ-φορές ὅσων θέλουν νά μᾶς ἐξαπατήσουν, ὅσων προτι-μοῦν νά ἐκλείψει ἡ ὀρθόδοξη πί-στη καί νά παύσει νά ὑφίσταται ἕνα λαός σάν τόν δικό μας πού πάντοτε γνώριζε νά ἀντιστέκεται καί νά ἀγωνίζεται γιά τήν πίστη του στόν Χριστό, γιά τήν ἱστορία καί τήν ἐθνική συνει-δησή του καί γιά τήν ἐλευθερία του, ὥστε νά ἀπο-δει-χθοῦμε ἀντάξιοι ἐκείνων τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα.